Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a cincea)

11 ianuarie 2017*

„Acțiune în anulare — Pescuit — Regulamentul (UE) nr. 1380/2013 — Regulamentul (UE) nr. 1367/2014 — Validitate — Posibilități de pescuit — Abordare precaută — Principiul stabilității relative a activităților de pescuit — Principiul proporționalității — Principiul egalității de tratament — Grenadier de piatră și grenadier”

În cauza C-128/15,

având ca obiect o acțiune în anulare formulată în temeiul articolului 263 TFUE, introdusă la 13 martie 2015,

Regatul Spaniei, reprezentat de A. Rubio González și de L. Banciella Rodríguez-Miñón, în calitate de agenți,

reclamant,

împotriva

Consiliului Uniunii Europene, reprezentat de A. Westerhof Löfflerová, de A. de Gregorio Merino și de F. Florindo Gijón, în calitate de agenți,

pârât,

susținut de

Comisia Europeană, reprezentată de A. Bouquet, de I. Galindo Martín și de A. Stobiecka-Kuik, în calitate de agenți,

intervenientă,

CURTEA (Camera a cincea),

compusă din domnul J. L. da Cruz Vilaça, președinte de cameră, doamna M. Berger și domnii A. Borg Barthet, E. Levits și F. Biltgen (raportor), judecători,

avocat general: domnul H. Saugmandsgaard Øe,

grefier: doamna L. Carrasco Marco, administrator,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 11 mai 2016,

după ascultarea concluziilor avocatului general în ședința din 21 iulie 2016,

* Limba de procedură: spaniola.

pronunță prezenta

Hotărâre

1 Prin cererea introductivă, Regatul Spaniei solicită anularea Regulamentului (UE) nr. 1367/2014 al Consiliului din 15 decembrie 2014 de stabilire, pentru anii 2015 și 2016, a posibilităților de pescuit pentru navele Uniunii în ceea ce privește anumite stocuri de pești de adâncime (JO 2014, L 366, p. 1), în măsura în care Consiliul Uniunii Europene ar fi depășit limitele puterii sale de apreciere stabilind o captură totală admisibilă (TAC) comună pentru grenadierul de piatră (*Coryphaenoides rupestris*, în limba engleză „*Roundnose grenadier*”) și pentru grenadier (*Macrourus berglax*, în limba engleză „ *Roughhead grenadier*”) în două zone de gestionare, și anume zonele „5B67” și „8X14”, fără a ține seama de principiul stabilității relative a activităților de pescuit și cu încălcarea principiilor proporționalității și egalității de tratament.

Cadrul juridic

Regulamentul (UE) nr. 1380/2013

2 Regulamentul (UE) nr. 1380/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 privind politica comună în domeniul pescuitului, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1954/2003 și (CE) nr. 1224/2009 ale Consiliului și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 2371/2002 și (CE) nr. 639/2004 ale Consiliului și a Deciziei 2004/585/CE a Consiliului (JO 2013, L 354, p. 22, denumit în continuare „Regulamentul PCP”), cuprinde dispoziții care vizează realizarea unor obiective urmărite de politica comună în domeniul pescuitului (PCP).

3 Considerentele (4), (6), (10) și (24), precum și (34)-(36) ale Regulamentul PCP au următorul cuprins:

„(4) PCP ar trebui să garanteze că activitățile de pescuit și de acvacultură contribuie la crearea unor condiții de mediu, economice și sociale sustenabile pe termen lung. PCP ar trebui să includă norme care să asigure trasabilitatea, securitatea și calitatea produselor comercializate în Uniune. Mai mult decât atât, politica comună în domeniul pescuitului ar trebui să contribuie la creșterea productivității, la un standard de viață echitabil pentru sectorul pescuitului, inclusiv pentru pescuitul la scară mică, la stabilitatea piețelor, precum și să asigure disponibilitatea aprovizionării cu alimente și prețuri rezonabile de livrare către consumatori. PCP ar trebui să contribuie la Strategia Europa 2020 pentru o creștere inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii și să ajute la îndeplinirea obiectivelor stabilite în strategia respectivă.

[…]

(6) […] instrumente[le] internaționale prevăd, mai ales, obligații de conservare, inclusiv obligația de a lua măsuri de conservare și gestionare menite a menține sau a restabili resursele marine la niveluri care să permită obținerea producției maxime sustenabile, atât în interiorul zonelor maritime aflate sub jurisdicție națională, cât și în marea liberă, și de a coopera cu alte state în acest scop, obligația de a aplica abordarea precaută pe scară largă în ceea ce privește conservarea, gestionarea și exploatarea stocurilor de pește, obligația de a asigura compatibilitatea măsurilor de conservare și gestionare în cazul în care resursele marine se află în zone marine care țin de jurisdicții diferite și obligația de a ține cont de alte utilizări legitime ale mării. […]

[…]

(10) Exploatarea durabilă a resurselor biologice marine ar trebui să se bazeze pe abordarea precaută, care derivă din principiul precauției la care se face referire la articolul 191 alineatul (2) primul paragraf din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, ținând cont de datele științifice disponibile.

[…]

(24) Ori de câte ori este posibil, planurile multianuale ar trebui să cuprindă mai multe stocuri, dacă stocurile respective sunt exploatate împreună. Planurile multianuale ar trebui să constituie cadrul pentru exploatarea durabilă a stocurilor și a ecosistemelor marine în cauză, definind calendare clare și mecanisme de salvgardare pentru situații neprevăzute. Planurile multianuale ar trebui, de asemenea, să facă obiectul unor obiective de gestionare definite în mod clar pentru a contribui la exploatarea durabilă a stocurilor și la protecția ecosistemelor marine în cauză. Aceste planuri ar trebui adoptate în consultare cu consiliile consultative, operatorii din industria pescuitului, oamenii de știință și alți factori interesați în materie de gestionare a pescuitului.

[…]

(34) În ceea ce privește stocurile pentru care nu au fost stabilite planuri multianuale, ar trebui asigurate rate de exploatare prin care să se ajungă la producția maximă sustenabilă, prin stabilirea de limite pentru capturi sau pentru efortul de pescuit. Dacă datele disponibile sunt insuficiente, pescuitul ar trebui gestionat utilizându-se parametri aproximativi.

(35) Având în vedere situația economică precară în care se găsește sectorul pescuitului și dependența de activitățile de pescuit a anumitor comunități costiere, este necesară asigurarea stabilității relative a activităților de pescuit, prin alocarea posibilităților de pescuit între statele membre, pe baza unei cote previzibile din stocurile pentru fiecare stat membru.

(36) Având în vedere situația biologică temporară a stocurilor, această stabilitate relativă a activităților de pescuit ar trebui să garanteze și să ia în considerare pe deplin nevoile specifice ale regiunilor în care comunitățile locale sunt în mod special dependente de pescuit și de activitățile conexe pescuitului, astfel cum a decis Consiliul în Rezoluția sa din 3 noiembrie 1976 […]”

4 Articolul 1 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul PCP prevede că PCP cuprinde „conservarea resurselor biologice marine și gestionarea pescuitului și a flotelor care exploatează respectivele resurse”.

5 Articolul 2 alineatul (2) din regulamentul menționat prevede:

„PCP aplică abordarea precaută a gestionării pescuitului și urmărește să garanteze că exploatarea resurselor biologice marine vii duce la refacerea și menținerea populațiilor de specii recoltate peste nivelurile care permit obținerea producției maxime sustenabile.

[…]”

6 Potrivit articolului 3 litera (c) din același regulament, măsurile adoptate în cadrul PCP sunt stabilite „în conformitate cu cele mai bune avize științifice disponibile”.

7 Articolul 4 din Regulamentul PCP, intitulat „Definiții”, prevede la alineatul (1) punctul 8:

„În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

[…]

prin «abordare precaută a gestionării pescuitului», astfel cum este menționată la articolul 6 din Acordul ONU privind stocurile de pește, se înțelege o abordare conform căreia absența unor informații științifice adecvate nu ar trebui să justifice decizia de a amâna sau a nu lua măsuri de gestionare pentru conservarea speciilor vizate, a speciilor asociate sau dependente, precum și a speciilor care nu sunt vizate și a mediului acestora."

8 Articolul 6 alineatul (2) din regulamentul menționat are următorul cuprins:

„În aplicarea prezentului regulament, Comisia [Europeană] consultă consiliile consultative relevante și organismele științifice relevante. Măsurile de conservare se adoptă ținându-se cont de avizele științifice, tehnice și economice disponibile, inclusiv, atunci când este cazul, de rapoarte elaborate de [Comitetul științific, tehnic și economic pentru pescuit (CSTEP)] și de alte organisme consultative, de avizele primite din partea consiliilor consultative, precum și de recomandările comune emise de statele membre în temeiul articolului 18."

9 Articolul 16 din același regulament prevede:

„(1) Posibilitățile de pescuit alocate statelor membre asigură fiecărui stat membru o relativă stabilitate a activităților de pescuit pentru fiecare stoc sau pescuit. Interesele fiecărui stat membru sunt luate în considerare atunci când sunt alocate noi posibilități de pescuit.

(2) Atunci când se introduce o obligație de debarcare pentru un stoc de pește, oportunitățile de pescuit se stabilesc ținându-se cont de schimbarea de la stabilirea oportunităților de pescuit pentru a reflecta debarcările la stabilirea posibilităților de pescuit pentru a reflecta capturile pe baza faptului că, pentru primul an și pentru următorii ani, debarcarea (a se citi «aruncarea înapoi în mare [a]») stocului respectiv nu va mai fi permisă.

(3) Atunci când noi dovezi științifice arată că există o discrepanță semnificativă între posibilitățile de pescuit care au fost stabilite pentru un stoc specific și situația reală a stocului respectiv, statele membre cu interes direct de gestionare pot prezenta Comisiei o cerere motivată pentru a prezenta o propunere de atenuare a acestei discrepanțe, respectând, în același timp, obiectivele stabilite la articolul 2 alineatul (2).

(4) Posibilitățile de pescuit se stabilesc în conformitate cu obiectivele prevăzute la articolul 2 alineatul (2) și respectă țintele cuantificabile, calendarele și marjele stabilite în conformitate cu articolul 9 alineatul (2) și cu articolul 10 alineatul (1) literele (b) și (c).

[…]"

10 Articolul 25 din Regulamentul PCP, introdus în partea V din regulamentul menționat, intitulată „Baza științifică pentru gestionarea pescuitului", prevede:

„(1) Statele membre, în conformitate cu normele adoptate în materie de colectare a datelor, culeg datele biologice, de mediu, tehnice și socioeconomice necesare pentru gestionarea pescuitului, le gestionează și le pun la dispoziția utilizatorilor finali, inclusiv a organismelor desemnate de Comisie. Achiziția și gestionarea unor astfel de date este eligibilă pentru finanțare prin intermediul Fondului european pentru pescuit și afaceri maritime în conformitate cu un act juridic al Uniunii care va fi adoptat în viitor și care va institui condițiile sprijinului financiar pentru politica în domeniul maritim și în domeniul pescuitului pentru perioada 2014-2020. Datele respective permit, în special, evaluarea:

(a) stării resurselor biologice marine exploatate;

(b) nivelului de pescuit și a impactului pe care îl au activitățile de pescuit asupra resurselor biologice marine și asupra ecosistemelor marine și

(c) performanțelor socioeconomice ale sectoarelor pescuitului, acvaculturii și prelucrării, în apele Uniunii și în afara acestora.

(2) Colectarea, gestionarea și utilizarea datelor se bazează pe următoarele principii:

(a) corectitudine, fiabilitate și colectare în timp util;

(b) utilizarea unor mecanisme de coordonare pentru a evita dublarea colectării datelor pentru diferite scopuri;

(c) stocarea în siguranță și protecția datelor colectate în baze de date electronice și disponibilitatea lor publică, după caz, inclusiv la nivel agregat, pentru a asigura confidențialitatea;

(d) accesul Comisiei sau al organismelor desemnate de aceasta la bazele de date și sistemele naționale utilizate pentru prelucrarea datelor colectate, în scopul verificării existenței datelor și a calității acestora;

(e) disponibilitatea în timp util a datelor relevante și a metodologiilor corespunzătoare prin care acestea sunt obținute, pentru organismele care au un interes de cercetare sau de gestiune în analiza științifică a datelor din sectorul pescuitului și pentru orice alte părți interesate, cu excepția situațiilor în care sunt necesare protecția și confidențialitatea în conformitate cu legislația UE aplicabilă.

(3) Statele membre transmit anual Comisiei un raport privind executarea programelor lor naționale de colectare a datelor, pe care îl pun la dispoziția publicului.

Comisia evaluează raportul anual privind colectarea datelor după consultarea consiliului său consultativ științific și, după caz, a organizațiilor regionale de gestionare a pescuitului (ORGP) la care Uniunea este parte contractantă sau observator, precum și a organismelor științifice internaționale relevante.

(4) Statele membre asigură coordonarea națională a colectării și gestionării datelor științifice pentru gestionarea pescuitului, inclusiv a datelor socioeconomice. În acest scop, statele membre desemnează un corespondent național și organizează anual o reuniune națională de coordonare. Comisia este informată cu privire la activitățile de coordonare naționale și este invitată la reuniunile de coordonare.

[…]”

Regulamentul nr. 1367/2014

11 Considerentele (3)-(7) ale Regulamentului nr. 1367/2014 au următorul cuprins:

„(3) Revine Consiliului să adopte măsuri privind stabilirea și repartizarea posibilităților de pescuit, inclusiv anumite condiții legate funcțional de acestea, după caz. Posibilitățile de pescuit ar trebui să fie astfel distribuite între statele membre încât să asigure fiecărui stat membru o anumită stabilitate a activităților de pescuit pentru fiecare stoc sau zonă de pescuit și să se țină cont, în mod adecvat, de obiectivele politicii comune în domeniul pescuitului, stabilite în Regulamentul (UE) nr. 1380/2013.

(4) [TAC-urile] ar trebui stabilite pe baza avizelor științifice disponibile, ținând seama de aspectele biologice și socioeconomice și asigurând totodată un tratament echitabil al sectoarelor de pescuit, precum și pe baza opiniilor exprimate în cadrul consultărilor cu părțile interesate, în special consiliile consultative regionale vizate.

(5) Posibilitățile de pescuit ar trebui să respecte acordurile și principiile internaționale, cum ar fi Acordul din 1995 al Organizației Națiunilor Unite cu privire la conservarea și gestionarea stocurilor transzonale de pești și a stocurilor de pești mari migratori […], și principiile detaliate de gestionare prevăzute de Orientările internaționale din 2008 pentru gestionarea pescuitului de adâncime în marea liberă formulate de Organizația Națiunilor Unite pentru Alimentație și Agricultură, în care se prevede, de exemplu, că o autoritate de reglementare ar trebui să fie mai precaută atunci când informațiile sunt incerte, nefiabile sau inadecvate. Absența informațiilor științifice adecvate nu ar trebui folosită ca pretext pentru amânarea sau neadoptarea măsurilor de conservare și gestionare.

(6) Cele mai recente avize științifice emise de Consiliul Internațional pentru Explorarea Apelor Maritime (ICES) […] indică faptul că majoritatea stocurilor de adâncime continuă să fie exploatate în mod nesustenabil și că, pentru a le asigura sustenabilitatea, posibilitățile de pescuit pentru stocurile respective ar trebui să fie în continuare reduse, până când evoluția lor va prezenta o tendință pozitivă. ICES a recomandat totodată o interzicere totală a pescuitului direcționat de pion portocaliu în toate zonele, precum și o interzicere totală a pescuitului direcționat în ceea ce privește anumite stocuri de pagel argintiu și de grenadier de piatră.

(7) Cât despre cele patru stocuri de grenadier de piatră, avizele științifice și discuțiile recente din cadrul Comisiei pentru pescuit în Atlanticul de Nord-Est (CPANE) indică posibilitatea raportării eronate a capturilor din aceste specii drept capturi de grenadier. În acest context, este oportună stabilirea unui TAC care să acopere ambele specii, permițând în același timp o raportare separată a fiecăreia dintre acestea.”

12 Articolul 2 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1367/2014 prevede:

„În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

(a) «navă de pescuit a Uniunii» înseamnă o navă de pescuit care arborează pavilionul unui stat membru și care este înregistrată în Uniune;

(b) «apele Uniunii» înseamnă apele aflate sub suveranitatea sau jurisdicția statelor membre, cu excepția apelor adiacente teritoriilor enumerate în anexa II la tratat;

(c) «captură totală admisibilă» (TAC) înseamnă cantitatea anuală care poate fi pescuită și debarcată din fiecare stoc de pește;

(d) «cotă» înseamnă o proporție din TAC alocată Uniunii sau unui stat membru;

(e) «ape internaționale» înseamnă ape care se găsesc în afara suveranității sau a jurisdicției vreunui stat.”

13 În partea 2 din anexa la regulamentul menționat figurează TAC-urile referitoare la diferitele zone și specii. Posibilitățile de pescuit pentru grenadierul de piatră și pentru grenadier au fost stabilite într-un TAC comun pentru aceste două specii. TAC-urile relevante în speță au fost stabilite după cum urmează:

— pentru zona de gestionare 5B67: 4 010 tone pentru anul 2015 și 4 078 de tone pentru anul 2016; în niciunul dintre aceste două cazuri debarcările de grenadier de piatră nu depășesc 95 % din cota fiecărui stat membru;

— pentru zona de gestionare 8X14: 3 644 tone pentru anul 2015 și 3 279 de tone pentru anul 2016; în niciunul dintre aceste două cazuri debarcările de grenadier de piatră nu depășesc 80 % din cota fiecărui stat membru.

14 Pentru prima zonă, Spania a obținut 65 de tone pentru anul 2015 și 66 de tone pentru anul 2016. În ceea ce privește cea de a doua zonă, Spania a obținut 2 617 tone pentru anul 2015 și 2 354 de tone pentru anul 2016.

Istoricul litigiului

15 Reiese din observațiile Consiliului și ale Comisiei că grenadierul de piatră și grenadierul sunt două specii de pești de adâncime care pot fi deosebite cu ochiul liber doar datorită formei capului lor. Odată ce peștilor din aceste specii li se îndepărtează capul și sunt congelați, ar fi practic imposibil de distins.

16 Comisia precizează că grenadierul de piatră figurează printre speciile vizate din cele două zone de gestionare în cauză, iar pescuitul acestuia este reglementat în aceste zone începând cu anul 2003 printr-un TAC stabilit la nivelul Uniunii. Această instituție adaugă că grenadierul este mai puțin frecvent în aceste zone și că pescuitul său nu era supus unui TAC la nivelul Uniunii înainte de adoptarea Regulamentului nr. 1367/2014.

17 Potrivit Consiliului și Comisiei, grupul de lucru al ICES cu privire la biologia și evaluarea resurselor de pește de adâncime, care s-a reunit între 4 aprilie și 11 aprilie 2014, a arătat în raportul său din 2014 (denumit în continuare „Raportul grupului de lucru al ICES din 2014”) că a fost informat cu privire la capturile importante de grenadier în anii anteriori pe Bancul Hatton, în special ale traulerelor spaniole. Potrivit acestor instituții, raportul respectiv menționa de asemenea diferențe importante între datele observatorilor și datele oficiale spaniole referitoare la debarcările de grenadier de piatră, ceea ce suscita anumite preocupări în ceea ce privește posibilitatea unor raportări eronate cu privire la diferitele specii de grenadier.

18 Conținutul Raportului grupului de lucru al ICES din 2014 a fost discutat de comitetul permanent însărcinat cu gestionarea și cu aspectele științifice al CPANE în luna septembrie a anului 2014. Acest comitet permanent a subliniat în particular că nivelul de pescuit raportat în ceea ce privește grenadierul în raport cu grenadierul de piatră era „surprinzător”, întrucât capturile de grenadier erau în mod tradițional mai puțin ridicate. ICES a fost invitat să ofere lămuriri, în măsura posibilului, cu privire la aceste activități de pescuit. S-a solicitat acestuia în special să examineze dacă puteau exista erori în raportările privind capturile sau dacă exista o activitate de pescuit nouă sau în creștere rapidă privind grenadierul.

19 În paralel, Uniunea, reprezentată de unitatea C2 a Direcției Generale Afaceri Maritime și Pescuit a Comisiei, a chestionat de asemenea ICES cu privire la acest aspect în luna septembrie a anului 2014.

20 La 3 octombrie 2014, Comisia a prezentat Consiliului o Propunere de regulament al Consiliului de stabilire, pentru anii 2015 și 2016, a posibilităților de pescuit pentru navele Uniunii în ceea ce privește anumite stocuri de pești de adâncime. Comisia propunea în special ca, în fiecare dintre zonele de gestionare în cauză, să fie stabilit un TAC comun pentru grenadierul de piatră și pentru grenadier. Nivelul TAC-ului comun se întemeia pe avizul științific al ICES pentru grenadierul de piatră, în lipsa unui asemenea aviz pentru grenadier. De asemenea, cotele naționale prin care se repartizează TAC-ul comun erau stabilite în conformitate cu principiul stabilității relative a activităților de pescuit doar pentru grenadierul de piatră.

21 La 7 noiembrie 2014, ICES a prezentat un aviz științific pentru a răspunde cererilor CPANE și ale Uniunii (denumit în continuare „Avizul ICES din 7 noiembrie 2014”). Din acest aviz reiese că există incertitudini în ceea ce privește compunerea, pentru fiecare stoc, a capturilor raportate de grenadier de piatră și de grenadier. În ceea ce privește repartizarea și abundența acestor două specii de pești, ICES a semnalat că acestea erau prezente în mod obișnuit în medii hidrologice diferite, dat fiind că grenadierul trăiește în general în apele nordice, mai reci.

22 Avizul ICES din 7 noiembrie 2014 subliniază că au fost raportate capturi importante de grenadier în zona de gestionare 8X14, precum și într-o parte din zona de gestionare 5B67. În medie, capturile comerciale de grenadier de piatră observate în subzonele VI și XII, care aparțin respectivelor zone de gestionare, se află la un nivel de trei ori mai ridicat decât cel al capturilor de grenadier. Cu toate acestea, ICES a subliniat existența unor diferențe importante, mergând de la simplu la dublu, între proporțiile relative de grenadier de piatră și de grenadier raportate în cadrul debarcărilor oficiale, pe de o parte, și cele observate în cadrul capturilor și al studiilor științifice efectuate în zonele în care este pescuit grenadierul, pe de altă parte.

23 Avizul ICES din 7 noiembrie 2014 a indicat totuși că datele disponibile furnizau informații cu valoare probantă redusă, cu o acoperire spațială și temporală limitată. În consecință, ICES a concluzionat în sensul necesității de a efectua o colectare mai extinsă a datelor cu privire la capturile și la efortul de pescuit al grenadierului în cazul în care CPANE și Uniunea ar intenționa să reglementeze această activitate de pescuit.

24 Luni, 10 noiembrie 2014, Consiliul a dezbătut propunerea de regulament prezentată de Comisie la 3 octombrie 2014. Pe baza dezbaterilor care s-au desfășurat în cadrul Consiliului, președinția acestei instituții, în acord cu Comisia, a propus un text de compromis. În esență, acest compromis consta în creșterea nivelului TAC-ului stabilit inițial pentru grenadierul de piatră astfel încât să se țină seama de extinderea sa la grenadier.

25 Din observațiile Consiliului reiese că, în practică, acest supliment a fost calculat pe baza proporției medii a debarcărilor de grenadier în raport cu debarcările de grenadier de piatră. Astfel, pentru zona de gestionare 5B67, întrucât avizul științific al ICES sugera un TAC de 3 794 de tone pentru grenadierul de piatră, iar media anuală estimată a debarcărilor de grenadier în această zonă reprezenta 5,7 % din media anuală estimată a debarcărilor de grenadier de piatră, cantitatea de 3 794 de tone a fost majorată cu 216 tone (respectiv 5,7 % din 3 794 de tone), pentru a obține o cantitate finală de 4 010 tone. Același procedeu a fost urmat pentru zona de gestionare 8X14, în care media anuală estimată a debarcărilor de grenadier reprezenta 25,6 % din media anuală estimată a debarcărilor de grenadier de piatră.

26 TAC-urile astfel stabilite au fost repartizate între statele membre în cauză în conformitate cu cheia de alocare ce garantează stabilitatea relativă a activităților de pescuit al grenadierului de piatră. În consecință, cotele Regatului Spaniei reprezentau 1,62 % și 71,8 % din TAC-urile comune stabilite pentru zona de gestionare 5B67 și, respectiv, pentru zona de gestionare 8X14.

27 La 15 decembrie 2014, a intervenit un acord politic pe baza compromisului elaborat de președinția Consiliului, ușor adaptat. Toate delegațiile s-au declarat în favoarea acestui acord, cu excepția delegațiilor spaniolă și portugheză, care au solicitat înscrierea unei declarații în procesul-verbal al Consiliului. În această declarație, Regatul Spaniei a arătat printre altele că repartizarea TAC-urilor comune stabilite pentru grenadierul de piatră și pentru grenadier nu respecta principiul stabilității relative a activităților de pescuit întemeiat pe nivelul istoric al capturilor din fiecare stat membru.

28 Regulamentul nr. 1367/2014 a fost adoptat în termenii textului care rezultă din acordul menționat și a fost publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* din 20 decembrie 2014. Acesta a intrat în vigoare în ziua următoare publicării sale.

Concluziile părților și procedura în fața Curții

29 Regatul Spaniei solicită Curții:

— anularea Regulamentului nr. 1367/2014 și

— obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată.

30 Consiliul solicită Curții:

— respingerea acțiunii în totalitate și

— obligarea Regatului Spaniei la plata cheltuielilor de judecată.

31 Prin Decizia președintelui Curții din 1 iulie 2015, a fost admisă cererea de intervenție în susținerea concluziilor Consiliului formulată de Comisie.

Cu privire la cererile de redeschidere a procedurii orale

32 După prezentarea concluziilor avocatului general, Consiliul a introdus, la 9 septembrie 2016, o cerere de redeschidere a procedurii orale în temeiul articolului 83 din Regulamentul de procedură al Curții. Prin scrisoarea primită la grefa Curții la aceeași dată, Comisia a formulat o cerere similară.

33 În susținerea cererilor formulate, aceste instituții arată în esență că interpretarea principiului stabilității relative a activităților de pescuit reținută de avocatul general se întemeiază pe argumente care nu au fost puse în discuția părților.

34 În această privință, trebuie amintit că Curtea poate oricând să dispună, după ascultarea avocatului general, redeschiderea fazei orale a procedurii, în conformitate cu articolul 83 din Regulamentul de procedură, mai ales în cazul în care consideră că nu este suficient de lămurită sau în cazul în care trebuie să soluționeze cauza pe baza unui argument care nu a fost pus în discuția părților sau a părților interesate menționate la articolul 23 din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene.

35 În speță, Curtea consideră, după ascultarea avocatului general, că dispune de toate elementele necesare pentru a se pronunța asupra acțiunii cu care este sesizată și că aceasta nu trebuie să fie soluționată în temeiul unui argument care nu a fost pus în discuție în fața sa.

36 În consecință, cererile de redeschidere a procedurii orale ale Consiliului și Comisiei trebuie respinse.

Cu privire la acțiune

37 În susținerea acțiunii sale în anularea Regulamentului nr. 1367/2014, Regatul Spaniei invocă trei motive, întemeiate, în primul rând, pe depășirea de către Consiliu a marjei sale de apreciere, precum și pe încălcarea principiului stabilității relative a activităților de pescuit, în al doilea rând, pe încălcarea principiului proporționalității și, în al treilea rând, pe încălcarea principiului egalității de tratament.

Cu privire la primul motiv

Argumentația părților

38 Prin intermediul primului aspect al primului motiv, Regatul Spaniei reproșează Consiliului că s-a întemeiat pe date inexacte atunci când a stabilit un TAC comun care acoperă grenadierul de piatră și grenadierul pentru motivul „posibilității raportării capturilor de grenadier de piatră drept capturi de grenadier”. Astfel cum ar reieși din considerentul (7) al Regulamentului nr. 1367/2014, această decizie a fost adoptată pe baza avizului științific și a discuțiilor recente din cadrul CPANE. Or, avizul științific al CPANE nu ar fi fost concludent în ceea ce privește problema dacă era necesar să se stabilească un TAC comun pentru aceste două specii de grenadier.

39 De altfel, în avizul său din 7 noiembrie 2014, ICES ar fi indicat că îi era imposibil să emită un aviz cu privire la existența unei activități de pescuit a grenadierului întrucât nu ar exista niciun indiciu referitor la captura diferitor specii de grenadier, datele pentru anul 2010 fiind insuficiente pentru a permite să se desprindă vreo concluzie cu privire la acest aspect. În acesta s-ar preciza de asemenea că ar exista diferențe considerabile între datele referitoare la debarcarea capturilor de grenadier și de grenadier de piatră. Prin urmare, ICES ar fi concluzionat că, pentru a stabili existența unei activități de pescuit a grenadierului, era necesar să se obțină informații mai complete și detaliate cu privire la capturi și la debarcarea lor. Din acest aviz ar reieși, așadar, în mod clar că nu ar exista date științifice clare care să permită să se concluzioneze că cele două specii evoluau în zonele de gestionare 5B67 și 8X14.

40 În plus, potrivit Regatului Spaniei, nu se poate susține că nu era posibil să se țină seama de datele furnizate, la 28 noiembrie 2014, de acest stat membru, drept răspuns la cererea de transmitere a datelor, pentru motivul că se ajunsese la un acord politic cu privire la Regulamentul nr. 1367/2014 la 10 noiembrie 2014, având în vedere că respectivul regulament nu a fost adoptat decât la 15 decembrie 2014.

41 Regatul Spaniei deduce de aici că Consiliul a depășit marja sa de apreciere atunci când a stabilit un TAC comun pentru cele două specii, în timp ce avizul științific al ICES arăta în mod clar că datele disponibile nu dovedeau că aceste specii evoluau în zonele de gestionare în cauză și că puteau, așadar, să fie capturate împreună.

42 În cadrul celui de al doilea aspect al primului motiv, Regatul Spaniei arată că nici Consiliul, nici Comisia nu au luat în considerare nivelul istoric al capturilor de grenadier pentru a defini cheia de repartizare aplicată TAC-ului comun stabilit pentru această specie și pentru grenadierul de piatră. Procedându-se astfel, cotele naționale stabilite de dispozițiile atacate ar încălca principiul stabilității relative a activităților de pescuit, care ar impune să fie luată în considerare repartizarea nivelurilor istorice ale capturilor între flotele fiecărui stat membru pentru fiecare specie în cauză.

43 Regatul Spaniei consideră că cotele de pescuit comune care i-au fost alocate pentru grenadierul de piatră și pentru grenadier ar fi trebuit să fie mai ridicate, dat fiind că flota spaniolă a realizat o parte importantă a capturilor de grenadier în perioada cuprinsă între anul 2009 și anul 2013. Prejudiciul suferit de flota spaniolă ca urmare a acestei pretinse încălcări a principiului stabilității relative a activităților de pescuit s-ar ridica la 346 926 de euro.

44 Nici Consiliul, nici Comisia nu ar contesta faptul că nu s-a ținut seama de nivelul istoric al capturilor de grenadier pentru a stabili TAC-ul comun în litigiu. Astfel, este cert că acest TAC a fost repartizat între statele membre în conformitate cu cheia de repartizare care garantează stabilitatea relativă a activităților de pescuit doar pentru grenadierul de piatră.

45 Consiliul și Comisia consideră că primul motiv trebuie respins ca nefondat.

Aprecierea Curții

46 În ceea ce privește, în primul rând, pretinsa depășire a marjei de apreciere a Consiliului, trebuie, mai întâi, amintit că, atunci când Consiliul stabilește TAC-urile și alocă posibilitățile de pescuit între statele membre, acesta este chemat să efectueze evaluarea unei situații economice complexe, în vederea căreia dispune de o largă putere de apreciere. Într-o asemenea împrejurare, puterea discreționară de care beneficiază Consiliul nu privește în mod exclusiv stabilirea naturii și a domeniului de aplicare a dispozițiilor care trebuie adoptate, ci și, într-o anumită măsură, constatarea datelor de bază. Controlând exercitarea unei asemenea competențe, instanța trebuie să se limiteze la a examina dacă această exercitare nu este afectată de o eroare vădită sau de un abuz de putere ori dacă autoritatea în discuție nu a depășit în mod vădit limitele puterii sale de apreciere (a se vedea în acest sens Hotărârea din 19 februarie 1998, NIFPO și Northern Ireland Fishermen's Federation, C-4/96, EU:C:1998:67,

punctele 41 și 42, Hotărârea din 5 octombrie 1999, Spania/Consiliul, C-179/95, EU:C:1999:476, punctul 29, precum și Hotărârea din 9 septembrie 2004, Spania/Comisia, C-304/01, EU:C:2004:495, punctul 23).

47 În continuare, din articolul 2 alineatul (2) din Regulamentul PCP reiese că „abordarea precaută” trebuie aplicată în materie de gestionare a pescuitului.

48 Or, conform definiției acesteia, care este prevăzută la articolul 4 alineatul (1) punctul 8 din regulamentul menționat, abordarea respectivă presupune că absența unor informații științifice adecvate nu trebuie să justifice decizia de a amâna sau de a nu lua măsuri de gestionare pentru conservarea speciilor vizate, a speciilor asociate sau dependente, precum și a speciilor care nu sunt vizate și a mediului acestora.

49 În sfârșit, astfel cum a arătat avocatul general la punctele 54 și 55 din concluzii, articolul 6 alineatul (2) din același regulament se limitează să stabilească o obligație de a „ține cont” de avizele științifice, tehnice și economice disponibile la momentul adoptării măsurilor de conservare, însă nu împiedică legiuitorul Uniunii să adopte asemenea măsuri de conservare în lipsa unor avize științifice, tehnice sau economice concludente.

50 De altfel, Curtea a statuat, în legătură cu o obligație similară care decurge din Regulamentul (CEE) nr. 170/83 al Consiliului din 25 ianuarie 1983 de instituire a unui regim comunitar de conservare și gestionare a resurselor de pescuit (JO 1983, L 24, p. 1), că măsurile de conservare a resurselor de pescuit nu trebuie să fie conforme pe deplin cu avizele științifice și că lipsa sau caracterul neconcludent al unor asemenea avize nu trebuie să împiedice Consiliul să adopte măsurile pe care le consideră indispensabile pentru realizarea obiectivelor PCP (a se vedea prin analogie Hotărârea din 24 noiembrie 1993, Mondiet, C-405/92, EU:C:1993:906, punctul 31).

51 Din ceea ce precedă reiese că în speță, pe de o parte, Consiliul avea competența de a adopta un TAC comun pentru grenadierul de piatră și pentru grenadier, inclusiv în lipsa unor date științifice „concludente” cu privire la prezența și la captura acestor două specii de pești în zonele de gestionare în cauză, în condițiile în care considera că respectiva măsură era adecvată în vederea conservării resurselor de grenadier de piatră.

52 Pe de altă parte, având în vedere că Raportul grupului de lucru al ICES din 2014 și Avizul ICES din 7 noiembrie 2014 menționau raportări privind capturi de grenadier în zonele de gestionare în cauză a căror importanță suscita îndoieli cu privire la fiabilitatea raportărilor, capturile de grenadier de piatră fiind, după toate probabilitățile, raportate drept capturi de grenadier, și având în vedere că o asemenea împrejurare risca să afecteze în mod substanțial efectul util al TAC-urilor stabilite pentru grenadierul de piatră, dat fiind că cele două specii în cauză nu pot fi distinse una de cealaltă odată ce peștilor li se îndepărtează capul și sunt congelați, Consiliul a putut considera necesar să adopte o măsură în vederea contracarării acestui risc.

53 În aceste condiții, nu se poate considera că Consiliul a depășit limitele puterii sale de apreciere prin faptul că a stabilit un TAC comun pentru grenadierul de piatră și pentru grenadier.

54 Primul aspect al primului motiv trebuie, așadar, să fie respins ca nefondat.

55 În ceea ce privește, în al doilea rând, pretinsa încălcare a principiului stabilității relative a activităților de pescuit, trebuie amintit că articolul 16 din Regulamentul PCP precizează că „[p]osibilitățile de pescuit alocate statelor membre asigură fiecărui stat membru o relativă stabilitate a activităților de pescuit pentru fiecare stoc sau pescuit”. Acesta adaugă că „[i]nteresele fiecărui stat membru sunt luate în considerare atunci când sunt alocate noi posibilități de pescuit”.

56 Pe de altă parte, din considerentele (35) și (36) ale regulamentului menționat reiese că, având în vedere, printre altele, dependența de activitățile de pescuit a anumitor comunități costiere, este necesară asigurarea stabilității relative a activităților de pescuit, prin alocarea posibilităților de pescuit între statele membre, pe baza unei cote previzibile din stocurile pentru fiecare stat membru, în contextul în care această stabilitate trebuie „să garanteze și să ia în considerare […] nevoile specifice ale regiunilor în care comunitățile locale sunt în mod special dependente de pescuit și de activitățile conexe pescuitului”.

57 Din ceea ce precedă rezultă că finalitatea regimului cotelor naționale constă în a asigura fiecărui stat membru o parte echitabilă din TAC-ul stabilit, determinată în esență în funcție de capturile de care au beneficiat activitățile de pescuit tradiționale, populațiile locale dependente de pescuit și industriile conexe ale acestui stat membru înainte de instituirea regimului cotelor (a se vedea în acest sens Hotărârea din 14 decembrie 1989, Agegate, C-3/87, EU:C:1989:650, punctul 24).

58 În lumina acestor considerații, precum și a împrejurării că legiuitorul Uniunii dispune de o marjă largă de apreciere în ceea ce privește alegerea naturii și a domeniului de aplicare a dispozițiilor care trebuie adoptate se impune să se analizeze dacă Consiliul, prin faptul că nu a ținut seama de nivelul istoric al capturilor de grenadier raportate de Regatul Spaniei atunci când a stabilit cotele care revin fiecărui stat membru în urma stabilirii unui TAC comun pentru această specie și pentru grenadierul de piatră, a încălcat principiul stabilității relative a activităților de pescuit.

59 În această privință, trebuie să se constate că prezenta cauză se distinge în mai multe privințe de celelalte cauze cu care a fost sesizată până în prezent Curtea în materie de PCP. Astfel, mai întâi, cele două specii de pești în discuție nu pot fi deosebite cu ochiul liber odată ce peștilor li se îndepărtează capul și sunt congelați. Apoi, avizele științifice de care dispunea legiuitorul Uniunii menționează posibilitatea ca raportările privind capturile ridicate de grenadier care provin în principal dintr-un singur stat membru, și anume Regatul Spaniei, să se refere la capturi de grenadier de piatră raportate în mod eronat drept capturi de grenadier. În sfârșit, Consiliul nu a elaborat un nou TAC pentru grenadier și nu a repartizat, așadar, o nouă posibilitate de pescuit, ci s-a limitat la stabilirea, numai pentru anii 2015 și 2016, a unui TAC comun pentru cele două specii în discuție.

60 În speță, Consiliul a decis astfel să nu repartizeze cotele după cum a solicitat Regatul Spaniei, având în vedere că luarea în considerare a raportărilor privind capturile de grenadier prezentate de acest stat membru pentru calcularea cotelor în discuție ar fi avut drept consecință crearea unui avantaj durabil pentru un stat membru ale cărui raportări privind capturile pot fi eronate din perspectiva avizelor științifice. În schimb, prin faptul că a urmat abordarea reținută, care consta, într-o primă etapă, în a nu ține seama de aceste raportări privind capturile la calcularea cotelor naționale, Consiliul a evitat să furnizeze asigurări în această privință, pe care să se poată întemeia încrederea legitimă, păstrând în același timp posibilitatea de a stabili, după verificarea informațiilor referitoare la raportările privind capturile și depunerea avizelor științifice concludente, cote bazate pe date stabilite și care ar putea, prin urmare, să fie considerate cote echitabile.

61 Această concluzie nu este infirmată de argumentul Regatului Spaniei potrivit căruia, întrucât Consiliul a ținut seama de raportările privind capturile referitoare la grenadier prin stabilirea unui TAC comun pentru cele două specii, ar fi trebuit să ia în considerare nivelul istoric al capturilor de grenadier raportate de statul membru menționat, având în vedere, pe de o parte, îndoielile cu privire la fiabilitatea raportărilor privind capturile speciilor de pești în cauză suscitate de avizele științifice vizate la punctul 52 din prezenta hotărâre și, pe de altă parte, marja largă de apreciere de care dispune legiuitorul Uniunii în materie de PCP.

62 Prin urmare, în speță nu se poate reproșa Consiliului că a încălcat principiul stabilității relative a activităților de pescuit.

63 Având în vedere considerațiile care precedă, al doilea aspect al primului motiv trebuie de asemenea respins ca nefondat.

64 Prin urmare, se impune respingerea primului motiv în totalitate.

Cu privire la al doilea motiv

Argumentația părților

65 Regatul Spaniei reproșează Consiliului că a încălcat principiul proporționalității prin stabilirea, în Regulamentul nr. 1367/2014, a unui TAC comun care acoperă grenadierul de piatră și grenadierul în zonele 5B67 și 8X14.

66 Astfel, mai întâi, ar lipsi caracterul adecvat al măsurii în discuție, întrucât, în cadrul stabilirii unui TAC comun pentru grenadierul de piatră și pentru grenadier, principiul stabilității relative a activităților de pescuit nu ar fi fost respectat în ceea ce privește nivelul istoric al capturilor de grenadier realizate de Regatul Spaniei în anii precedenți.

67 Apoi, stabilirea unui TAC comun pentru cele două specii de grenadier nu ar constitui o măsură necesară, întrucât ar fi fost posibil să se țină seama de nivelul istoric al capturilor de grenadier ale Regatului Spaniei și astfel să se adopte o măsură mai puțin prejudiciabilă intereselor acestui stat membru.

68 În sfârșit, măsura în discuție ar fi disproporționată întrucât se întemeiază pe ipoteza potrivit căreia este posibil să se fi raportat în mod eronat capturi semnificative de grenadier de piatră drept capturi de grenadier. Or, această ipoteză nu ar fi verificată științific și reținerea ei ar fi disproporționată în raport cu prejudiciul cauzat intereselor Regatului Spaniei care rezultă din neluarea în considerare a nivelului istoric al capturilor sale de grenadier pentru stabilirea TAC-ului comun pentru cele două specii.

69 Regatul Spaniei precizează de altfel că nu atât stabilirea unui TAC comun pentru grenadierul de piatră și pentru grenadier îi cauzează un prejudiciu, cât împrejurarea că nivelul istoric al capturilor de grenadier nu a fost luat în considerare de Consiliu la stabilirea TAC-ului comun pentru cele două specii.

70 Consiliul și Comisia consideră că acest motiv trebuie respins ca nefondat.

Aprecierea Curții

71 În această privință, trebuie amintit că principiul proporționalității, care se numără printre principiile generale ale dreptului Uniunii, impune ca actele instituțiilor Uniunii să nu depășească limitele a ceea ce este adecvat și necesar pentru realizarea obiectivelor legitime urmărite de reglementarea în cauză, fiind stabilit că, atunci când este posibilă alegerea între mai multe măsuri adecvate, trebuie să se recurgă la cea mai puțin constrângătoare și că inconvenientele cauzate nu trebuie să fie disproporționate în raport cu scopurile vizate (a se vedea în special Hotărârea din 14 noiembrie 2013, SFIR și alții, C-187/12-C-189/12, EU:C:2013:737, punctul 42 și jurisprudența citată).

72 Pe de altă parte, potrivit unei jurisprudențe constante, în ceea ce privește controlul jurisdicțional al condițiilor de punere în aplicare a acestui principiu, având în vedere larga putere de apreciere de care dispune legiuitorul Uniunii în materia politicii comune în domeniul pescuitului, numai caracterul vădit inadecvat al unei măsuri adoptate în acest domeniu, în raport cu obiectivul pe care instituția competentă urmărește să îl atingă, este susceptibil să afecteze legalitatea unei asemenea măsuri. Astfel, nu se pune problema dacă măsura adoptată de legiuitor era singura sau cea mai bună posibilă, ci dacă

aceasta era în mod vădit neadecvată (a se vedea, în ceea ce privește politica agricolă comună, Hotărârea din 14 noiembrie 2013, SFIR și alții, C-187/12-C-189/12, EU:C:2013:737, punctul 43 și jurisprudența citată).

73 În ceea ce privește proporționalitatea reglementării în discuție în speță, este necesar să se constate că, astfel cum reiese din cuprinsul punctelor 59 și 60 din prezenta hotărâre, luarea în considerare a nivelului istoric al capturilor de grenadier ale Regatului Spaniei la stabilirea TAC-ului comun pentru grenadierul de piatră și pentru grenadier ar fi avut drept consecință tocmai alocarea acestui stat membru a unor cote pe baza unor raportări privind capturile pe care Consiliul putea, în temeiul avizelor științifice, să le considere ca fiind după toate probabilitățile eronate.

74 Or, întrucât Consiliul intenționa, pe de o parte, să protejeze grenadierul de piatră împotriva pescuitului excesiv și, pe de altă parte, să păstreze posibilitatea de a fixa, după verificarea informațiilor referitoare la raportările privind capturile de grenadier și depunerea avizelor științifice concludente, TAC-uri și cote întemeiate pe date fiabile stabilite, decizia de a nu lua în considerare raportările privind capturile de grenadier prezentate de Regatul Spaniei la stabilirea TAC-ului comun pentru grenadierul de piatră și pentru grenadier nu poate fi considerată în mod vădit inadecvată.

75 Trebuie adăugat că, în orice caz, Regatul Spaniei nu a demonstrat că o măsură mai puțin prejudiciabilă intereselor sale ar fi permis de asemenea atingerea obiectivelor urmărite de Consiliu.

76 Prin urmare, al doilea motiv trebuie respins ca nefondat.

Cu privire la al treilea motiv

Argumentația părților

77 Prin intermediul celui de al treilea motiv, Regatul Spaniei reproșează Consiliului că a încălcat principiul egalității de tratament prin faptul că a stabilit în mod unilateral un TAC comun care acoperă grenadierul de piatră și grenadierul, în timp ce, în cauze comparabile, instituțiile Uniunii fie ar fi respectat principiul stabilității relative a activităților de pescuit, luând în considerare cotele de capturi istorice ale statelor membre pentru a stabili TAC-ul, fie nu ar fi stabilit un TAC comun în cazul în care unul dintre statele membre se opunea.

78 Astfel, mai întâi, în cursul anului 2011, în urma unor discuții privind includerea unei noi specii, și anume sebasta de tip demersal, în TAC-ul care acoperă sebasta, Comisia ar fi ținut seama de afirmațiile Republicii Federale Germania și ale Republicii Estonia referitoare la stabilirea TAC-ului pentru sebasta de tip demersal. Apoi, Comisia, care intenționa să stabilească un TAC pentru biban de mare din anul 2012, confruntându-se cu opoziția anumitor state membre, printre care Irlanda, ar fi indicat că stabilirea unui TAC pentru această specie s-ar efectua ținând seama de nivelul istoric al capturilor fiecărui stat membru, conform principiului stabilității relative a activităților de pescuit, și ar fi lăsat statele membre să negocieze în mod liber un acord susceptibil să convină fiecăruia. În sfârșit, continuând pe calea urmăririi unui consens, Comisia ar încuraja de mai mulți ani Regatul Spaniei și Republica Portugheză să încheie, în ceea ce privește sardina, un acord în vederea stabilirii unui TAC care să țină seama de principiul stabilității relative a activităților de pescuit.

79 Consiliul și Comisia consideră că al treilea motiv trebuie respins ca nefondat.

Aprecierea Curții

80 În ceea ce privește principiul egalității de tratament, trebuie amintit că, potrivit unei jurisprudențe constante, articolul 40 alineatul (2) al doilea paragraf TFUE coroborat cu articolul 38 alineatul (1) al doilea paragraf TFUE, care prevede interzicerea oricărei discriminări în cadrul politicii comune în domeniul agriculturii și pescuitului, nu reprezintă decât expresia specifică a principiului general al egalității, care impune ca situații comparabile să nu fie tratate în mod diferit și ca situații diferite să nu fie tratate în același mod, cu excepția cazului în care o diferențiere este justificată în mod obiectiv (a se vedea în acest sens Hotărârea din 14 noiembrie 2013, SFIR și alții, C-187/12-C-189/12, EU:C:2013:737, punctul 48 și jurisprudența citată).

81 În speță, trebuie amintit că stabilirea TAC-ului comun pentru grenadierul de piatră și pentru grenadier, precum și lipsa luării în considerare a nivelului istoric al capturilor de grenadier raportate de Regatul Spaniei erau necesare, potrivit Consiliului, pentru a garanta o protecție efectivă a grenadierului de piatră într-o situație caracterizată prin circumstanțe bine determinate, astfel cum reiese din cuprinsul punctului 59 din prezenta hotărâre.

82 Or, Regatul Spaniei nu furnizează niciun element care să permită să se stabilească că exemplele pe care le citează în susținerea celui de al treilea motiv se caracterizau prin circumstanțe identice sau similare cu cele amintite la punctul precedent din prezenta hotărâre. În particular, Regatul Spaniei nu a stabilit că, în cauzele invocate cu titlu comparativ, era probabil să se fi săvârșit erori semnificative în raportările privind capturile unei specii supuse unui TAC care, la debarcarea capturilor, a putut fi confundată cu o altă specie care nu este supusă unui TAC.

83 Prin urmare, al treilea motiv trebuie de asemenea să fie respins ca nefondat.

84 Întrucât niciunul dintre motivele invocate nu a fost admis, acțiunea Regatului Spaniei trebuie respinsă în totalitate.

Cu privire la cheltuielile de judecată

85 Potrivit articolului 138 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Întrucât Consiliul a solicitat obligarea Regatului Spaniei la plata cheltuielilor de judecată, iar Regatul Spaniei a căzut în pretenții, se impune obligarea acestuia la plata cheltuielilor de judecată. Comisia, care a intervenit în susținerea concluziilor prezentate de Consiliu, suportă, conform articolului 140 alineatul (1) din acest regulament, propriile cheltuieli de judecată.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a cincea) declară și hotărăște:

1) Respinge acțiunea.

2) Obligă Regatul Spaniei la plata cheltuielilor de judecată.

3) Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată.

Semnături